

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906163964672/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

ske, og vi er blevet straffede, vi må gå hen og få hans tilgivelse.

De gik rask til, men snart begyndte Karl at klage sig: jeg kan ikke komme afsted; min højre hånd slår hele tiden mod min hofte.

Grete så fra Henrik, der var langt foran, til Karls hånd: hun gyste, idet hun så: jeg vil bære din hånd, at den ikke skal være til besvær.

Og det gjorde hun; den hånd, hun så tit havde holdt, og som havde klappet hende, den gik hun nu og bar som en ting, der ikke længer var hendes, ikke hans, en fremmed død ting. Men de kom raskere fremad. Så blev det hende, der måtte beklage sig: Jeg fryser; vinden blæser så koldt over mit ansigt.

Han så på hendes blege kinder og svarede: Det er fordi blodet er sunket fra dine kinder. Hvad skal vi gøre?

Han tog om hendes hoved og kyssede hende på bægge kinder; de var kolde, han syntes heller ikke, de var så runde som før.

Da Henrik mærkede, de fulgte efter ham, stod han af sig selv stille og ventede.

Hvad vil I mig? Hvorfor kommer I til mig, netop I to? — Han så fra en hånd til en kind og så: Jeg kan ikke hjælpe jer.

Grete svarede først: Vi kommer for at be dig om tilgivelse; vi har været onde, men vi vidste det ikke.

Henrik så prøvende på hendes ansigt: Du synes ikke at være meget erfaren i ondskab.

Karl tog nu ordet: Vi har aldrig før gjort noget menneske fortræd, så vidt vi ved; også her troede vi, at vi gjorde en god gerning. Du ser, hvor stor straffen har